

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر ظاهر تیموری

۰۳ جون ۲۰۱۷

راویان طریقت توحید خادمان سرمایه اند

با ایجاد وسایل تولید و موجودیت نیروهای مولده در جامعه، طبقات مختلف اجتماعی، با منافع مختلف اقتصادی خود پا به عرصه وجود گذاشت و هر طبقه به خاطر حفظ منافع خود به مبارزه آغاز نمود که این خود در مجموع مبارزه طبقاتی نامیده می شود محصول این مبارزه طبقاتی بعد ها در برجسته ترین و منسجم ترین شکل آن همانا عرض وجود دولت در جامعه می باشد.

پس وجود دولت چیزی دیگری نیست جز اورگان سیادت طبقاتی، اورگان ستمگری یک طبقه بر طبقه دیگر و حاکمی از ایجاد «نظمی» است که این ستمگری را با تعدیل تضادات قانونی و استوار می سازد.

زمانی که مبارزه طبقاتی حاد می گردد یا به عبارت دیگر طبقات محروم جامعه به پا خیزند، آنوقت است که موضوع، اهمیت و نقش دولت درست با تمام عظمت خود عرض اندام می کند و از نظر عملی به یک اقدام فوری به سرکوب طبقات متخاصم یعنی به سرکوب توده های محروم جامعه می پردازد این خود به وضاحت می رساند که دولت محصول آشتی ناپذیری تضادهای طبقاتی است.

دولت های ارباب رعیتی و دولت های سرمایه داری با دستگاه عریض و طویل اداری و بروکراتیک خود، با سیستم امنیت به اصطلاح «ملی» خود که هزاران هزار جاسوس مزد بگیر و خود فرخته را در بر می گیرد، با ارتش تا دندان مسلح خود، با زندانهای مخوف خود، با قوای قضائیه، مقننه و اجرائیه خود و وظیفه دیگری جز سرکوب توده های مردم برای حفظ منافع خود یعنی دفاع از مالکیت خصوصی بر وسایل تولید نداشته و ندارد.

علاوه بر این بخش مهم دولت یا دستگاه سرکوب مردم همانا بخش تبلیغاتی دولت، نشرات، اخبار، رادیو، تلویزیون، قلم به دستان مزدبگیر، روایت گران طریقت توحید اند که به آرایش چهره کریه دولت پرداخته و نقش دولت ارباب رعیتی و دولت سرمایه را ماست مالی کرده و به آن شکل قدسیت و حقانیت می دهد تجربه ثابت نموده که روایت گران طریقت توحید خود در خدمت سرمایه قرار داشته و از مبلغین پر و پا قرص این سیستم می باشد.

تاریخ شاهد و گواه است که در طول هزار و چهارصد سال بدین طرف این مجریان برنامه های سیستم سرمایه است که سرود قدسیت مالکیت خصوصی بر وسایل تولید را می سرایند.

با یاهو گوئی ها، چرنیبات و دورغ بافی ها که جز جبین سائیدن برآستان سیم و زر نیست چنان تأثیری در اجتماع گذاشته اند، چنان سم پاشیده اند که افراد جامعه را موقع دگر اندیشی نمانده و همه را بدین باور رسانیده اند که باید

مالکیت خصوصی بر وسایل تولید را به نظر مقدس نگاه کنند و یا این که صبر و قناعت در این دنیا اجر اخروی دارد و یا نصیب و قسمت انسان است که تعدادی فقیر و تعدادی غنی باشد.

تمامی چنین اندیشه های زهر آگین که از طرف روایت گران طریقت توحید تبلیغ می شود توده های محروم اجتماع را از مبارزه باز می دارد و دولت را در سرکوب مردم کمک می رساند. این بخش تبلیغاتی دولت خطرناکتر از بخش تسلیحاتی آن است.

اگر چنین نیست پس چرا در کشور اشغال شده و ماتم زده ما به جای فابریکه هزاران مسجد از نوآباد می شود و هزار مدرسه جهت تدریس افکار دینی اعمار می گردد.

مگر این روایت گران طریقت توحید نیستند که به هر فکر و اندیشه نو و به هر نو آوری مهر ملحد و کفر می زنند، از پیشرفت و ترقی جلوگیری می کنند و روندگان راه آزادی و انسانیت، حماسه آفرینان ضد ارتجاع و سرمایه را نابود می کنند.

مگر بارها ملا، شیخ و آخند به خاطر قدسیت مالکیت خصوصی ارباب و سرمایه فتوا ندادند که آزادی خواهان ملحد و کافر اند.

مگر در نتیجه این همه تبلیغ نیست که حتی شاعران آگاهانه یا نا آگاهانه با مبلغین سیم ارباب رعیتی و سیم سیم وزر، این روایت گران طریقت توحید هم کلام می شود و به تأیید یاوه سرانی این مبلغین چنین شعر می سرایند که

با خدا داده گان ستیزه مکن که خدا را خدا داده هست

و یا

گلیم بخت کسی را که بافتند سیاه به آب زم زم و کوثر سفید نتوان کرد

و یا هزاران بیت دیگر که بیانگر چنین اندیشه های زهر آگین است.

به وضاحت دیده می شود کاری را که دولت در سرکوب توده های محروم اجتماع انجام می دهد همانا استخدام این روایت گران طریقت توحید است که قوی تر از قوای نظامی دولت است.

هرگاه توده های محروم بخواهند که به پا خیزند و خود را از قید ظلم و ستم استثمار و استعمار برهانند، باید قبول کنند که ملکیت خصوصی بر وسایل تولید قدسیت ندارد و با اندیشه های این مبلغین طریقت توحید به مبارزه برخیزند تبدیل ملکیت خصوصی به مالکیت عمومی بر وسایل تولید است که استثمار انسان از انسان را از میان می برد، انسان های محروم اجتماع را به آزادی استقلال و عدالت اجتماعی می رساند

راه نجات فقط و فقط تبدیل ملکیت خصوصی به وسایل تولید به مالکیت عمومی بر وسایل تولید از راه قیام مردمی می باشد. به امید پیروزی